

Arrest

**nr. 38 560 van 10 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 15 juli 2009

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LELEUX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 september 2003 en heeft zich op 26 september 2003 vluchteling verklaard.

1.2. Op 30 maart 2004 verklaarde de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekers asielaanvraag ontvankelijk.

1.3. Verzoeker diende een schriftelijke verklaring in op 29 april 2004 en werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord op 14 december 2005.

1.4. Op 30 januari 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd op 1 februari 2006 aangetekend verzonden.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het initieel verzoekschrift voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte oordeelde dat hij niet aan de voorwaarden van de Vluchtelingenconventie voldeed. Hij betoogt dat er voor hem een reële dreiging is voor vervolging omwille van zijn link met het oude regime. Hij wijst erop dat er ook geenszins kan gerekend worden op de eigen overheid omdat deze manifest niet bij machte is om de orde en de veiligheid in het land te herstellen. Tot slot wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk angst heeft voor vervolging wegens het behoren tot een specifieke of sociale groep, met name de Baathisten. In zijn verzoek tot voortzetting worden geen andere elementen aangebracht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij onvoldoende gegevens aanbracht op grond waarvan besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat verzoeker beweert te zullen gedood worden door de personen die zijn broer om het leven brachten omwille van diens werk tijdens het Baath-regime doch hij enerzijds beweert dat zijn broer voor de veiligheidsdienst werkte en anderzijds stelt dat hij voor de partij zelf werkte, hij niet bleek te weten wat de functie van zijn broer was en hij geen concrete feiten kon aangeven om te besluiten dat zijn broer mensen kwaad heeft berokkend, hij helemaal niet weet wie zijn broer om het leven bracht en hij ook niet op de hoogte is van de motieven van de daders, hij zelf vreest "zomaar", zonder reden, om het leven gebracht te kunnen worden en deze gegevens eerder wijzen in de richting van angst voor de huidige algemeen onvoorspelbare en onveilige situatie die in zijn land heerst, zoals hij expliciet stelde tijdens het gehoor bij DVZ en ook de verklaring naar de Iraakse ambassade te zullen stappen om een paspoort aan te vragen er ook op wijst dat hij geen vrees koestert ten aanzien van de nieuwe Iraakse autoriteiten.

2.3. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten.

2.4. In casu stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de functie en de activiteiten van zijn broer voor de Baath-partij vaag zijn en dat hij dit onderdeel van zijn relaas derhalve niet aannemelijk maakt. Verzoekers argument in het verzoekschrift dat zijn broer mogelijks eerder verdoken in dienst handelde van het Baath-regime wijzigt niets aan de vaststellingen dat hij omtrent de functie van zijn broer enerzijds stelt dat hij voor de veiligheidsdiensten werkte en anderzijds dat hij voor de Baath-partij werkte, hij aangeeft dat zijn broer in het kader van zijn functie vele mensen pijn deed, doch geen concrete feiten weet en zelfs uitdrukkelijk stelt niet te weten wat hij allemaal heeft gedaan, waardoor hij de Raad niet weet te overtuigen. Deze vaststellingen zijn bepalend voor verzoekers individuele vrees omdat hij beweert dat ook hij omwille van de activiteiten van zijn broer vrees voor vervolging dient te koesteren. Voorts blijkt uit niets dat verzoeker ooit daadwerkelijk persoonlijk werd geïdendeerd en de Commissaris-generaal wijst er terecht op dat de gegevens die hij aanbrengt eerder wijzen in de richting van angst voor de algemene onvoorspelbare onveilige situatie in zijn land van herkomst, hetgeen verzoeker overigens expliciet stelde tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk volhouden dat hij behoort tot een specifieke politieke of sociale groep, met name de Baathisten, vermits hij deze link niet aannemelijk maakt.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.6. Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is de Raad van oordeel dat verzoeker, afkomstig uit Bagdad, dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus gelet op artikel 55/4, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) omdat hij door de correctionele rechtbank van Antwerpen op 5 april 2005 veroordeeld werd tot één jaar gevangenisstraf wegens poging tot doodslag, hetgeen, zoals in het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg gesteld wordt, ernstige feiten betreffen die een bedreiging vormen voor de openbare veiligheid.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

Verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 februari 2010 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS